

det sådan, at man flytter sagerne fra Thy og Mors til Holstebro, kan man jo godt frygte, at grundlaget for at bevare det her tingsted i Thisted bortfaldet.

I det tilfælde er det så retspræsidenten, ministeren eller Folketinget, der beslutter, om et sådant tingsted skal lukkes eller det får lov at bestå?

Kl. 13:26

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg sige til hr. Ib Poulsen, at jeg synes, det er lige lovlig hurtigt, at man begynder at drage konklusioner af en reform, der ikke er fuldt ud implementeret endnu.

Jeg tror helt sikkert, at de afdelingskontorer, som Folketingets partier valgte at sige skulle være afdelingskontorer, kommer til at bestå længe, fordi der er en lang række helt borgernære opgaver, som jeg tror løses bedst lokalt. Det drejer sig altså typisk, som jeg sagde, om sager om skifte. Nu vil jeg sige, at jeg i mandags var ved byretten i Viborg, den nyindviede byret i Viborg, som også har et meget stort opland. Der har man egentlig fundet ud af, at mange i stedet for at møde op i skifteretten hellere vil klare det over telefonen og printe en formular ud via internettet. Det er lidt af en skuffelse for mange, at skifteretten ikke er et fint retslokale med dommere osv., men at det er en medarbejder fra domstolene, der sidder på et kontor og udfylder papirer med en. Så jeg tror, at det mange steder løses lokalt, og der vil være en mulighed for at få alle opgaver løst lokalt.

Men det er klart, at sager, der involverer flere parter, typisk vil være sager, der kører ved hovedtingstederne. Det er jo meningen med reformen, at borgerne skal få en højere kvalitet, en hurtigere sagsbehandling og en bedre service. Jeg tror, at man kan finde den rigtige balance mellem at tage lokale hensyn og også sikre en højere kvalitet i de større sager.

Kl. 13:28

Formanden:

Der er ikke flere spørgsmål fra hr. Ib Poulsen, og det vil sige, at vi siger tak til justitsministeren for besvarelse af spørgsmål.

Næste minister til besvarelse er klima- og energiministeren, og jeg vil blot lige gentage, at her er spørgerne hr. Per Clausen, fru Mette Gjerkskov og hr. Ole Vagn Christensen i nævnte rækkefølge. Først er det hr. Per Clausen, værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 6

Per Clausen (EL):

En af de ting, der jo har været meget debatteret i de seneste dage, har været spørgsmålet om DONG's investering i et kulkraftværk i Tyskland. Klimaministeren har til det sagt to ting: For det første at staten jo sådan set ikke kan blande sig i det, fordi DONG jo bare er et selvstændigt selskab, der tilfældigvis ejes af staten, og at det opfører sig, som det har lyst til, når det handler om at tjene penge inden for lovgivningens rammer. Det synspunkt vil jeg sådan set ikke gå nærmere ind i, for det afslører jo bare, hvor dumt det var, da alle partier med undtagelse af Enhedslisten besluttede, at det skulle være sådan, og at det skulle man se at få gjort noget ved.

For det andet har ministeren sagt, at det kraftværk, der kommer nede i Tyskland, skal være verdensmester i miljø. Så vil jeg bare spørge ministeren: Når man har et kulkraftværk, og man ved, at 50 pct. af den energi, der bliver brugt, bliver lukket direkte ud i Østersøen og kun har den funktion at opvarme badevandet dernede, kan man så tale om et verdensmesterskab i miljø og i energiudnyttelse?

Kl. 13:29

Formanden:

Klima- og energiministeren.

Kl. 13:29

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Det første, hr. Per Clausen siger, er jo rigtigt. Enhedslisten er det eneste parti, der ikke står bag den måde at håndtere DONG på, som er baggrunden for, at jeg har udtalt mig, som jeg har gjort. Alle andre partier inklusive oppositionen, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet, står bag en forståelse af, at DONG må have lov til at agere på kommercielle vilkår på armlængde af staten; vi kan ikke blande os i det.

Så kommer diskussionen om, hvordan DONG agerer også på andre markeder. Og der må man sige, at vi jo har valgt i Europa at have et kvotereguleringssystem, hvor hvert land – i det her tilfælde altså Tyskland – får et antal kvoter og ud fra det så må finde ud af, hvordan de vil opnå at få deres energi sammensat, som de nu har lyst til. Tyskerne skal nå et VE-mål, et vedvarende energimål, ligesom vi andre skal, men de vil i mange år endnu også basere sig på